

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/80/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118202773
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8118202773.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a JUDr. Jany Burešovej v spore žalobcu: Platiť sa oplatí s.r.o., Mostová 2, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré mesto, IČO: 45 684 618, zastúpeného spoločnosťou Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., Michalská 14, 811 03 Bratislava, IČO: 47 255 706, proti žalovanej: I. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX B. XXX, občianka Slovenskej republiky, o zaplatenie 484,03 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 13Csp/48/2018-38 zo dňa 05.03.2019 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok v zamietavom výroku a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:

„I. Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobcovi sumu 235,08 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 38,82 Eur od 26.3.2014 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 56,55 Eur od 26.4.2014 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 55,76 Eur od 27.5.2014 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 32,58 Eur od 26.6.2014 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 51,37 Eur od 26.7.2014 do zaplatenia v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

Žiadna zo strán na náhradu trov konania n e m á p r á v o.“

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. §§ 132 ods. 1; 151 ods. 1; 153 ods. 1; 186 ods. 2; 215 ods. 1, 2; 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku, §§ 43 ods. 1 písm. a), ods. 12 písm. b); 44 ods. 1 Zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, § 369 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, §§ 524; 544 Občianskeho zákonníka.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou doručenou súdu 13.03.2018 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 484,03 eura spolu s úrokom z omeškania „v minimálnej zákonnej výške“ 9 % p.a. a náhradou trov konania.

Žaloba bola odôvodnená tým, že žalobca nadobudol pohľadávku uplatňovanú v tomto konaní od pôvodného veriteľa - obchodnej spoločnosti Slovak Telekom, a.s. na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.08.2015 a odovzdávacieho protokolu o postúpení pohľadávok zo dňa 03.09.2015 s tým, že postúpenie pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na súčasného žalobcu bolo žalovanému oznamované listom zo dňa 04.09.2015. Uviedol, že právny predchodca žalobcu je telekomunikačný operátor, ktorý ponúka jednotlivcom, domácnostiam a firemným zákazníkom produkty a služby pevnej i mobilnej siete, služby internetového pripojenia, možnosti sledovania televízie a iné služby, kedy poskytuje služby i podľa Zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách. Tvrdil, že právny predchodca žalobcu a žalovaný sa na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb, resp.

zmluvy o pripojení a ich prípadných dodatkov dohodli na tom, že právny predchodca žalobcu bude žalovanému poskytovať v nich vymedzené služby a žalovaný bude uhrádzať odplatu za poskytované služby. Jednalo sa o mobilné služby, resp. služby spojené s užívaním SIM karty, ku ktorej bolo pridelené telefónne číslo. Na základe toho boli právnym predchodcom žalobcu žalovanému poskytnuté služby, ktoré boli vyfakturované, avšak žalovaný si záväzok uhradiť ich cenu riadne a včas nesplnil. Žalobca tvrdil, že ku dňu podania žaloby k úhrade dlhu žalovaného uplatňovanému v tomto konaní zostáva:

- suma vo výške 38,82 eura, doklad č. XXXXXXXXXXXX, splatná dňa 25.03.2014 + úroky z omeškania,
- suma vo výške 56,55 eura, doklad č. XXXXXXXXXXXX, splatná dňa 25.04.2014 + úroky z omeškania,
- suma vo výške 55,76 eura, doklad č. XXXXXXXXXXXX, splatná dňa 26.05.2014 + úroky z omeškania,
- suma vo výške 32,58 eura, doklad č. XXXXXXXXXXXX, splatná dňa 25.06.2014 + úroky z omeškania,
- suma vo výške 51,37 eura, doklad č. XXXXXXXXXXXX, splatná dňa 25.07.2014 + úroky z omeškania,
- suma vo výške 248,95 eura, doklad č. XXXXXXXXXXXX, splatná dňa 26.01.2015 + úroky z omeškania.

Žalobca uviedol, že si v tomto konaní uplatňuje nárok výlučne na nezaplatenú odplatu za poskytnuté služby. a uplatňuje si (aj) nárok na úrok z omeškania v minimálnej zákonnej výške 8 % alebo 9 % p.a. Iné povinnosti žalovaného a nároky žalobcu, nad rámec záväzku žalovaného zaplatiť odplatu za poskytnuté telekomunikačné služby, vrátane skutkového vymedzenia ich dôvodov, žalobca v žalobe netvrdil.

Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaná sa k žalobe nevyjadřila, hoci ju na to súd pri príprave pojednávania uznesením vyzval a žaloba s prílohami jej bola doručená ešte dňa 05.04.2018. Keďže v danom prípade hodnota sporu bez príslušenstva (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka) neprevyšuje sumu 1000,00 eur (tzv. „drobný spor“), súd vec v súlade s ust. § 297 CSP prejednal bez nariadenia pojednávania.

Súd uviedol, že v zmysle ustanovenia § 132 ods. 1 CSP musí žalobca v žalobe uviesť pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, ktoré odôvodňujú uplatnený nárok (povinnosť tvrdenia), teda vymedziť skutkové okolnosti, ktoré majú byť podkladom rozhodnutia, a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (dôkazná povinnosť). Podľa § 132 ods. 2 CSP opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

V sporovom konaní, ktoré je ovládané dispozičnou zásadou, platí, že súd je viazaný žalobou. Nárok uplatnený žalobou je charakterizovaný opísaním skutkových okolností, ktorými žalobca svoj nárok odôvodňuje a skutkovým základom opísaným v žalobe v spojení so žalobným petitom je vymedzený základ nároku uplatneného žalobou, ktorý je predmetom konania. Rozhodujúcimi skutočnosťami sa rozumejú (všetky) údaje, ktoré sú celkovo nutné k tomu, aby bolo jasné, o čom a na akom základe má súd rozhodnúť, a ktoré, ak budú preukázané, umožňujú žalobe vyhovieť. Rozsah nutných údajov, ktoré odôvodňujú uplatnený nárok čo do základu a výšky (bremeno tvrdenia), je pritom určovaný hypotézou právnej normy, ktorá sa má na daný právny vzťah, resp. skutkový stav aplikovať. Dôvod uplatneného nároku musí byť v žalobe vymedzený dostatočne konkrétne, určite a nezameniteľne (aj pre vymedzenie totožnosti rozhodovanej veci) tak, aby bolo zrejmé, o čom a na základe akých skutočností (teda v tomto konkrétnom prípade zrejme na základe ktorých konkrétnych skutočností súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou) má súd o nároku na zaplatenie uplatnenej sumy (resp. jej zložiek) rozhodnúť. Súd nie je povinný a ani oprávnený vyhľadávať za žalobcu rozhodujúce skutočnosti, ktoré by jeho nárok odôvodňovali. Tieto len posudzuje (vychádza z tvrdeného a zisteného skutkového stavu). Skutkový stav sa pritom zisťuje len v rámci vymedzenom procesným útokom a obranou procesným postupom podľa zákona, a teda, okrem niektorých výnimiek, iba na základe predložených skutkových tvrdení, a to či už zhodných (§ 186 ods. 2 CSP), nepopretých (§ 151 ods. 1 CSP) alebo verifikovaných (preukázaných) po vykonanom dokazovaní (§ 220 ods. 2 CSP), a skutočnosti, ktoré procesne nikto netvrdil (okrem skutočností všeobecne známych, alebo skutočností známych súdu z jeho činnosti, prípadne niektorých skutočností vyplývajúcich z verejných registrov) podkladom rozhodnutia nie sú. Inými slovami teda možno povedať, že skutočnosti (z ktorých by eventuálne bolo možné vyvodzovať právo žalobcu), ktoré žalobca (dodávateľ) netvrdil, sa teda inak v konaní vyhľadávať (zisťovať), preukazovať a pri rozhodovaní tak ani posudzovať nebudú. Súd sám nevyšetruje a nevyhľadáva skutočnosti potrebné pre priznania práva - rozhoduje len v rámci procesného útoku a na základe skutkového stavu zisteného procesným postupom podľa zákona (viď § 181 ods. 3, § 215 ods. 2 CSP, ako aj obsahovú štruktúru rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP - v ktorom súd uvedie čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, a ako súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, a ako vec právne posúdil), a preto v prípade, že z tvrdených skutočností právo na zaplatenie požadovanej sumy nevyplýva (neunesenie bremena tvrdenia), a v spotrebiteľských veciach sa podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe ani nepripúšťa (§ 294 v spojení s ust. § 140 ods. 2

CSP), nemožno mu priznať súdnu ochranu, a nárok žalobcu z takejto žaloby musí byť v tomto rozsahu zamietnutý.

Dokazovaním súd zistil, že Slovak Telekom, a.s. ako podnik a žalovaný ako účastník - fyzická osoba podnikateľ uzavreli zmluvu o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej si žalovaný objednal v tejto zmluve špecifikované služby podniku, a zaviazal sa na úhradu ceny za tieto služby v zmysle platného cenníka.

Žalovaný nezaplatil právnomu predchodcovi žalobcu cenu poskytnutých služieb vyúčtovaných faktúrou so splatnosťou 25.03.2014 na sumu 38,82 eura, faktúrou so splatnosťou 25.04.2014 na sumu 56,55 eura, faktúrou so splatnosťou 26.05.2014 na sumu 55,76 eura, faktúrou so splatnosťou 25.06.2014 na sumu 32,58 eura a faktúrou so splatnosťou 25.07.2014 na sumu 51,37 eura. Faktúrou so splatnosťou 26.01.2015 právny predchodca žalobcu žalovanému už nevyúčtoval žiadnu cenu poskytnutých služieb, iba inú položku (označenú ako zmluvná pokuta vo výške 248,95 eura, ku ktorej nepočítal DPH). Z oznámenia o postúpení pohľadávky a jej príloh vyplýva, že právny predchodca žalobcu následne pohľadávky z týchto faktúr postúpil na žalobcu.

Žalovaný doposiaľ cenu poskytnutých služieb vo výške 235,08 eura na základe faktúr nezaplatil, je v omeškani s plnením svojho peňažného dlhu, súd posúdil návrh žalobcu v tejto časti ako dôvodný a žalovanému uložil povinnosť na ich úhradu spolu s uplatnenými úrokmi z omeškania, ktoré boli uplatnené v súlade so zákonom.

Súd prvej inštancie však považoval žalobu za nedôvodnú v časti sumy uplatnenej nad rámec odplaty za poskytnuté telekomunikačné služby zodpovedajúcej podľa predložených faktúr zmluvnej pokute, pričom konštatoval, že dôvod uplatneného nároku musí byť v žalobe vymedzený dostatočne konkrétne, určite a nezameniteľne (aj pre vymedzenie totožnosti rozhodovanej veci) tak, aby bolo zrejmé k čomu sa má žalovaný vyjadriť, a o čom a na základe akých konkrétnych skutočností má súd o nároku na zaplatenie týchto položiek rozhodnúť.

Keďže zmluvná pokuta (ku ktorej si podnik neuplatňoval DPH) zjavne nespadá do nároku na zaplatenie odplaty za poskytnuté telekomunikačné služby (ktorá je podľa vymedzenia žalobcu predmetom tohto konania), a žalobca k nej netvrdil a ani nepreukázal žiadne rozhodujúce skutočnosti, ktoré by ju odôvodňovali, súd žalobu v tejto časti zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodoval súd prvej inštancie v zmysle ust. §§ 255 ods. 1, 2 a 262 ods. 1 CSP. Konštatoval, že žalobca bol v konaní o zaplatenie 484,03 eur úspešný v časti o zaplatenie 235,08 eura a žalovaný vo zvyšku. Pomer ich úspechu bol teda približne rovnaký (rozdiel menej ako 10 %), a preto podľa ust. § 255 ods. 2 CSP žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

2. Proti tomuto rozsudku, a to proti jeho zamietavej časti a súvisiacemu výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. V odvolaní namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalobca nadobudol pohľadávku uplatňovanú v tomto konaní od pôvodného veriteľa - obchodnej spoločnosti Slovak Telekom, a.s., Bratislava na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.08.2015 a Odovzdávacieho protokolu o postúpení pohľadávok zo dňa 03.09.2015. Postúpenie pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na súčasného žalobcu bolo žalovanému oznamované listom zo dňa 04.09.2015. Právny predchodca žalobcu je telekomunikačný operátor, ktorý ponúka jednotlivcom, domácnostiam a firemným zákazníkom produkty a služby pevnej i mobilnej siete, služby internetového pripojenia, možnosti sledovania televízie a iné služby, kedy právny predchodca žalobcu poskytuje služby i podľa zákona č. 610/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov, zákona o elektronických komunikáciách. Právny predchodca žalobcu a žalovaný sa na základe Zmluvy o poskytovaní verejných služieb, resp. Zmluvy o pripojení a ich prípadných dodatkov dohodli na tom, že právny predchodca žalobcu bude žalovanému poskytovať v nich vymedzené služby a žalovaný bude uhrádzať odplatu za poskytované služby. Jednalo sa o mobilné služby, resp. o služby spojené s užívaním SIM karty, ku ktorej ktorým bolo pridelené telefónne číslo XXXXXXXXXX. V prípade, že právny predchodca žalobcu na SIM karte s uvedeným telefónnym číslom zaznamenal vysoký nárast objemu využívaných služieb, ktorého výsledkom bol neprimerane vysoký nárast fakturovanej sumy za poskytnuté služby, vystavil žalovanému doklad - čiastkovú faktúru za služby mobilnej siete. V prípade, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dodatok k zmluvnému vzťahu, na základe ktorého sa právny predchodca žalobcu zaviazal dodať a previesť vlastnícke právo ku koncovému zariadeniu a žalovaný sa zaviazal za toto koncové

zariadenia zaplatiť dohodnutú kúpnu cenu, ktorá bola rozdelená na akontáciu a mesačné splátky, tieto boli vyúčtované v jednotlivých vyúčtovacích dokladoch za poskytnuté služby a k úhrade týchto dokladov zo strany žalovaného nedošlo ani v dodatočnej lehote poskytnutej právny predchodcom žalobcu, v zmysle tohto dodatku nárok na zaplatenie kúpnej ceny koncového zariadenia v splátkach zanikol a právny predchodca žalobcu vystavil žalovanému doklad k neuhradenej časti kúpnej ceny koncového zariadenia, ktorú je žalovaný povinný uhradiť naraz.

Na základe vzťahu medzi právny predchodcom žalobcu a žalovaného boli právny predchodcom žalobcu žalovanému poskytnuté služby, ktoré boli vyfakturované, avšak žalovaný si záväzok uhradiť ich cenu riadne a včas nesplnil.

Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanému za poskytnuté služby faktúru/faktúry, ktorú/ktoré však žalovaný neuhradil riadne a včas a to ani napriek opakovaným výzvam na zaplatenie. Doposiaľ k úhrade dlhu žalovaného uplatňovanému v konaní zostáva (v prípade, že žalovaný k dokladu vystavenému právny predchodcom žalobcu nič nezaplatil, ďalej uvedená suma - dlžná suma - je totožná so sumou podľa vystaveného dokladu; v prípade, že žalovaný k dokladu vystavenému právny predchodcom žalobcu zaplatil čo i len časť, táto platba bola priradená na istinu a ďalej uvedená suma je totožná s dlžnou sumou - nie je totožná so sumou podľa vystaveného dokladu):

- suma vo výške 38,82 eura, doklad č. XXXXXXXXXXXX, splatná dňa 25.03.2014 + úroky z omeškania, suma vo výške 56,55 eura, doklad č. XXXXXXXXXXXX, splatná dňa 25.04.2014 + úroky z omeškania, suma vo výške 55,76 eura, doklad č. XXXXXXXXXXXX, splatná dňa 26.05.2014 + úroky z omeškania, suma vo výške 32,58 eura, doklad č. XXXXXXXXXXXX, splatná dňa 25.06.2014 + úroky z omeškania, suma vo výške 51,37 eura, doklad č. XXXXXXXXXXXX, splatná dňa 25.07.2014 + úroky z omeškania, suma vo výške 248,95 eura, doklad č. XXXXXXXXXXXX, splatná dňa 26.01.2015 + úroky z omeškania. Nakoľko žalobca si v tomto konaní nemusí voči žalovanému uplatňovať všetky pohľadávky, ktoré ako postupník od pôvodného veriteľa nadobudol a žalovaný mohol uhrádzať i takéto, v tomto konaní neuplatňované pohľadávky, tu uvedená platba žalovaného môže/uvedené platby žalovaného môžu presiahnuť sumu pôvodnej istiny v tomto konaní uplatňovaných pohľadávok, táto platba/tieto platby sa totiž započítavala/započítavali i na pohľadávky v tomto konaní neuplatňované (skôr splatné). Žalobca si v tomto konaní uplatňuje nárok výlučne na nezaplatenú odplatu za poskytnuté služby. Následkom toho je daná nespornosť skutkového tvrdenia žalobcu o tom, že je veriteľom pohľadávky uplatňovanej v tomto konaní, kedy súd mal postupovať len tak, že z tejto musel vychádzať. Z pripojených podkladov a napadnutého rozhodnutia je ďalej zrejmé, že tak žalobca ako i súd eviduje časť nároku žalobcu ako zmluvnú pokutu.

Žalobca ďalej namietal, že vzťah medzi právny predchodcom žalobcu, resp. žalobcom a žalovaným je vzťahom obchodnoprávnym. Žalovaný ako podnikateľský subjekt ukončil podnikateľskú činnosť ku dňu 03.06.2014. Právny predchodca žalobcu a žalovaný sa dohodli, že v prípade porušenia povinností vyplývajúcich zo zmluvného vzťahu, žalovaný uhradí právny predchodcovi žalobcu zmluvnú pokutu vo výške 248,95 eura. Vzhľadom k tomu, že žalovaný sa dopustil takého konania, je povinný zmluvnú pokutu uhradiť. K tomuto právny predchodca žalobcu dňa 08.01.2015 vystavil doklad č. XXXXXXXXXXXX splatný dňa 26.01.2015 na sumu vo výške 248,98 eura, ktorú žalovaný neuhradil riadne a včas.

Žalobca ďalej namietal porušenie ustanovení Civilného sporového poriadku o zjavnej nedôvodnosti žaloby a uviedol, že pokiaľ na späťvzatie žaloby súdom vyzvaný nebol, súd nemal za to, že žaloba je zjavne nedôvodná. Žalobca namietal porušenie ustanovenia § 138 Civilného sporového poriadku, vzhľadom na to rozhodnutie súdu je pre žalobcu nepredvídateľné. Súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Toto vidí žalobca najmä v tom, že z napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, na čom je vlastne založené a z čoho pri ňom súd prvej inštancie vychádzal, ako i to, prečo súd postupoval tak ako postupoval a opomenul najmä ustanovenia § 129; § 151 ods. 1; 297 písm. b) Civilného sporového poriadku. Súd musí v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia dbať na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre účastníkov konania, ale aj pre verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. V skúmanom prípade závery súdu nespĺňajú dané podmienky a absentuje popis myšlienkového postupu, ktorými k nim súd dospel, čím sa rozhodnutie javí ako nepreskúmateľné.

Na základe uvedeného žalobca žiadal, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Prešov v napadnutom rozsahu vo výške 248,95 eura a vo výroku o trovách konania zmenil tak, že žalobe žalobcu vyhovie v rozsahu požadovaného zaplatenia (priznania nároku na zaplatenie sumy 248,95 eura s príslušenstvom) a žalobcovi voči žalovanému prizná nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, alternatívne aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Prešov v uvedenom rozsahu zrušil a vec vrátil

súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Žalobca si voči žalovanému uplatnil náhradu trov odvolacieho konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku za podané odvolanie a náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 37,66 eura (21,58 Eur tarifná odmena + 9,80 eura režijný paušál + DPH (pri hodnote veci 248,95 eura)).

3. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu, v akom bol odvolaním napadnutý, ako aj konanie mu predchádzajúce, v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru o tom, že odvolanie žalobcu bolo dôvodné.

4. Odvolacia argumentácia žalobcu bola založená na komplexe viacerých tvrdení, ktoré mali byť základom existencie dôvodov, pre ktoré mal byť rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zrušený. Žalobca osobitne zdôraznil nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, čo malo viesť k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Posúdenie tohto argumentu, vzhľadom na to, že právo na spravodlivé súdne konanie je zakotvené aj v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd sa stalo východiskom odvolacieho prieskumu. Súd prvej inštancie založil totiž zamietavý výrok na absencii opísania rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich uplatnený nárok v žalobe zdôrazňujúc okrem iného to, že opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy, pričom skutkový stav bolo možné zistiť len procesným postupom podľa zákona.

5. V Dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je výslovne uvedený pojem „spravodlivý proces“. Tento pojem bol vytvorený judikatúrou, prvýkrát bol použitý Európskym súdom pre ľudské práva (rozsudok z 21.02.201975, č. 4451/70, séria A, č. 18) vo veci Golder proti Spojenému kráľovstvu, kde tento súd uviedol: „článok 6 ods. 1 zaručuje každému, aby súd rozhodol o každom spore, ktorý sa týka jeho práv alebo záväzkov občianskej povahy. Poskytuje tak právo na súd; právo na prístup súdu, t.j. právo obrátiť sa na súd je však iba jedným z aspektov tohto práva. K tomu pristupujú ďalšie garancie, pokiaľ ide o organizáciu a zloženie súdu, o priebeh konania, to všetko tvorí právo na spravodlivý proces.“

6. Nakoľko bez vyhodnotenia správnosti procesného postupu nie je možné hodnotiť ani spravodlivosť výsledku, ku ktorému sa v konaní dospelo, bola prieskumná činnosť odvolacieho súdu prioritne zameraná na posúdenie toho, či postup súdu prvej inštancie nebol prekážkou v prístupe strany sporu k súdu, či nebol formalistický, či bol žalobný návrh posúdený v kontexte obsahu celej žaloby.

7. Podľa § 129 ods. 1 CSP, ak ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní.

8. Vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia v prípade, ak podanie adresované súdu, ktoré je podaním vo veci samej, vzbudzuje pochybnosti o jeho obsahu, ak je rozporné vo zvolených formuláciách, tvrdeniach aj v kontexte s listinnými dôkazmi a samotným petitom návrhu, je povinnosťou súdu ex officio vyzvať subjekt, ktorý podanie súdu adresoval, k odstráneniu väd.

9. Obsahom návrhu na vydanie platobného rozkazu, ktorý adresoval súdu žalobca, je na jednej strane tvrdenie o tom, že žalovaná mu, resp. jeho právnenému predchodcovi, nezaplatila sumy fakturovaných služieb, so súčasným zdôraznením, že v konaní si žalobca uplatňuje výlučne odplatu za poskytnuté služby. Suma takto žiadanej odplaty za služby však pozostávala aj zo sumy, ktorá je podľa jej kvantifikácie (faktúra č. XXXXXXXXXXXX znejúca na 248,95 eura), v žalobe pripojeného listinného dôkazu zmluvnou pokutou.

10. Uvedené nasvedčuje tomu, že podanie žalobcu bolo z hľadiska jeho obsahu vzájomne si odporujúce. Za tejto situácie bolo povinnosťou súdu vyzvať žalobcu v zmysle § 129 ods. 1 CSP k odstráneniu vady podania. Nakoľko súd prvej inštancie tak neurobil, konal o nezrozumiteľnom návrhu, čím svoje konanie zaťažil vadou, pre ktorú nezostávalo odvolaciemu súdu iné, ako rozsudok súdu prvej inštancie v zamietavom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a

vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 CSP v rozsahu zrušenia, nakoľko nedostatok nebolo možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

11. V priebehu ďalšieho konania súd prvej inštancie vyzve žalobcu na odstránenie vady jeho podania v tej časti, ktorá sa týka nároku, o ktorom nebolo doposiaľ právoplatne rozhodnuté tak, aby bolo podanie v tejto časti zrozumiteľné a v závislosti od procesnej aktivity žalobcu o zvyšku žaloby uplatneného nároku rozhodne.

12. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o nároku na náhradu trov konania vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

13. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.